

lution og saaledes har Lovskraft, Skrivelser fra Generals-Kommissariats-Kollegiet af 24. December og 27. December 1842, Cirkulære fra Krigsministeriet af 31. Marts 1855 (Samlingen S. 62), K. f. A. 22. Maj 1858. I dette Forhold skete der ingen Forandring ved Hærloven af 6. Juli 1867 eller Lønningsloven af 25. Juli 1867; ogsaa efter denne Tid er Præsteofferet for Underofficerer, Underkorporaler og menige blevet betalt af Statskassen uden Afdrag i deres Lønninger. Heller ikke den ny Lov om Lønninger m. v. ved Hæren af 30. September 1909 indeholder noget, hvoraf kan udledes, at der skal ske Forandring i nævnte Forhold, og Statskassen har da ogsaa efter som før denne Lov betalt Præsteofferet for de nævnte militære. Statskassen maa derfor vedblivende være pligtig til at udrede det Underofficerer, Underkorporaler og menige paahvilende Præsteoffer, uden at der derfor kan afdrages i de paagældendes Lønninger. Da Præsterne, som foran nævnt, have Krav paa nævnte Offer, ville de, hvis Krigsministeriet nu vægrer sig ved at betale, kunne anlægge Sag mod Ministeriet og herunder sikkert faa Ministeriet dømt til at betale.

Forholdet vil ikke blive anderledes, selv om man gaar ud fra, at Præsterne ikke have et direkte Krav paa Ministeriet eller de militære Myndigheder for deres Fordring paa Højtidsoffer fra Underofficerer, Underkorporaler og menige. Præsterne maa da gøre deres Krav gældende mod disse personlig, og da Højtidsofferet ikke for dem er afløst, ville de blive tilpligtede at betale, men ville da igen kunne fordre det betalte Beløb erstattet af Statskassen, idet de i Henhold til de ovenfor nævnte Bestemmelser, der ikke kunne anses forandrede ved den ny Lønningslov, have Krav paa, at Militæretaten udreder Offeret for dem.

Naar Ministeriet alt i det forelagte Forslag til Finanslov for 1912—13, for at imødekomme Finanslovkommissionen, har ladet det hidtil for Hærens Underofficerer og ligestillede af Statskassen udrede Præsteofferbeløb med ca. 600 Kr. bortfalde, er Ministeriet gaaet ud fra, at Underofficererne ikke ville rejse Indvending imod i Princippet at dele lige Kaar med Officererne paa dette Punkt ved personlig at overtage Udredelsen af Præsteoffer, der for hver Underofficer vil andrage 40 Øre om Aaret. Dersom det imidlertid skulde vise sig, at Underofficererne have til Hensigt at hævde den dem hidtil i Henhold til foranstaaende Udvikling tilkommende Ret til at fritages for at udrede Præsteoffer, vil den paatænkte Udvej til at skaffe Offerbeløbet for disse Befalingsmænd til Veje ved Fradrag i deres Lønning ikke kunne benyttes.

Hvis nu den omhandlede Bevilling yderligere nedsættes med Offerbeløbet for Underkorporaler og menige, 3,500 Kr. aarlig, vil Ministeriet ganske savne Midler til at opfylde den lovmæssige Forpligtelse til Udredelse af disse Offerbeløb, der tilkomme vedkommende Præster som Del af deres Embedsindtægter, idet alene Regnskabsvanskeligheder forbyde Paaligningen af Offerbeløb paa de Underkorporaler og menige, som indkaldes for at aftjene deres Værnepligt, idet bemærkes, at det fornævnte Offerbeløb for disse værnepligtige er beregnet for i alt 3,163,600 Tjenestedage med 2 Kr. pr. 1,825 Dage.

Ved at bringe foranstaaende til det ærede Udvalgs Kundskab tillader jeg mig at udtale Forventning om, at Udvalget under Hensyn til det anførte vil tage det foreliggende Spørgsmaal op til fornyet Overvejelse.

KLAUS BERNTSEN.

Sabroe.

Til Folketingets Finansudvalg.

Krigsministeriet. København, den 20. Februar 1912.

I Forbindelse med mine med det ærede Udvalg førte mundtlige Forhandlinger og under Henvisning til min Skrivelse B. 111 af 27. Januar 1912 tillader jeg mig at foreslaa, at det paa Forslag til Finanslov for Finansaaret 1912—13